

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

● Nr. 80 (7085)

● Otrdiena, 2000. gada 18. jūlijs

● Cena Ls 0,12

Preiļu rajonā ciemojas koris «Doulce France» no Francijas

Bonjour la France! Bonjour les chanteurs de la chorale «Doulce France»!
Bienvenu á Latgale — au pays des lacs bleus!
Nous vous souhaitons un bon séjour á la région de Preiļi!
Vous allez avoir des impressions inoubliables et beaucoup
de nouvelles connaissances.
Bon et joyeux anniversaire á Raymonde Retamero et á Louis Davet!

(Esi sveicināta, Francija un tās pārstāvji, kora «Doulce France» dalībnieki! Laipni lūdzam Latgalē — zi-
lo ezeru zemē! Vēlam patīkamu ciemošanos Preiļos, rajonā un vēlam gūt neaizmirstamus iespaidus un
daudz jaunu iepazīšanos! Raymondī Retamero un Louisu Davetu apsveicam dzimšanas dienā.
Franču valodā tulkoja Jānis Egģītis.)

Līvija Rancāne

Koru draudzības desmitgade

No 17. līdz 24. jūlijam Preiļos un Preiļu rajonā ciemojas koris «Doulce France» (saldā, maigā (itāļiski) Francija) 50 cilvēku sastāvā no Francijas. Šogad aprit desmit gadi, kopš franču dziedātāji uztur draudzīgus sakarus ar rajona skolotāju kori. Pirmo reizi koristi tikās Rīgā dziesmu svētku laikā 1990. gadā, kad Francijas koru asociācijas «AIGA» pārstāvji iepazinās ar skolotāju kori no Preiļu rajona un tā māksliniecisko vadītāju Albertu Vucānu. Šo desmit gadu laikā Preiļu rajona skolotāju koris divas reizes ir ciemojies Francijā, savukārt franču dziedātāji pēc skolotāju kora ielūguma Preiļos ierodas jau trešo reizi. Katrā tikšanās reizē koros ir redzami arī jauni dalībnieki, bet ir dziedātāji, kuri uz Preiļiem brauc jau trešo reizi un viesmīlīgu saimnieku lomā preiliešus uzņem Francijā. Šie cilvēki ir Francijas koru asociācijas «AIGA» prezidents Bruno Daviot, koncertu organizatore Francijā Anne Pouget. Otro reizi Preiļos ciemojas kora galvenais diriģents Gilbert Villedieu, soliste Catherine Bignalet.

Franču dziedātāji dzīvos preiliešu un līvāniešu ģimenēs. Arī latviešu koristi, ciemojoties Francijā, tiek uzņemti ģimenēs.

Iepriekšējās viesošanās reizēs ciemiņi no Francijas izteica sajūsmu par Latgali, atzina, ka ir iemīlējuši tās cilvēkus. Preiļu rajona skolotāju kora mākslinieciskā vadītāja, Preiļu novada mūzikas fonda «Kamille» direktora Alberta Vucāna veiktie organizatoriskie priekšdarbi ļauj cerēt, ka arī šoreiz koris no Latgales un Latvijas aizbrauks ar bagāžu, ko veidos brīnišķīgi iespaidi par mūsu dabu, cilvēkiem, viņu darbiem, talantiem, kā arī atpūtas stundās gūtais enerģijas lādiņš.

Sodien kora «Doulce France» delegācija tika pieņemta Preiļu pilsētas domē. Pārējo dienas daļu koris pavada Aglonā, apmeklējot baziliku, apskatot J.Raiņa muzeju Aizkalnē un atpūtas bāzē pie Eikša ezera. Rīt paredzēts brauciens uz Daugavpili. Koris bija izteicis vēlēšanos iepazīties arī ar citām Baltijas valstīm, tāpēc 20. jūlijā franču dziedātājus uzņems Preiļu sadraudzības pilsēta Utena Lietuvā. 21. jūlijā koris uzstāsies Daugavpils rajona Višķos, 22. jūlijā piedalīsies Alūksnes rajona Gaujienā notiekošajā Latvijas koru salidojumā, kas ik gadus tiek rīkots komponista Jāzepa Vītola piemiņai. 23. jūlijā koris sniegs koncer-

tu Preiļos. 24. jūlijā paredzēta ciemošanās akcija sabiedrībā «Preiļu siers», bet pulksten 12.00 pieņemšana rajona padomē. Pēc tam koristi atvadīsies no Preiļiem. Pa ceļam uz Rīgu paredzēts apmeklēt Līvānu stikla muzeju. Četras dienas Francijas koris pavadīs Rīgā un Kurzemē, par to rūpēsies koris «Amadeus». 28. jūlijā ar koncertu Rīgā, kamerzālē «Ave Sol» franču dziedātāji atvadīsies no Latvijas.

Kā ciema kukuli Latvijai koristi ir sagatavojuši četras dziesmas latviešu valodā — valsts himnu, «Pūt, vējiņi», «Tumša nakte, zaļa zāle» un «Aiz azara bolti bārzi», ko koris dziedās latgaliski. Bez tam koris «Doulce France» pagājušajā gadā Preiļu slimnīcai atsūtīja divas pakas ar medikamentiem.

Kora uzņemšana Preiļu rajonā notiek par rajona budžeta līdzekļiem.

Franču kora «Doulce France» koncerti Latgalē

✓ 21. jūlijā pulksten 18.00 Višķu katoļu baznīcā.

✓ 23. jūlijā pulksten 19.00 Preiļu katoļu baznīcā.

Galvenais diriģents Gilbert Villedieu.
Programmā franču tautas dziesmas,
garīgā mūzika, Rietumeiropas kompo-
nistu skaņdarbi.

Ieeja brīva.

Sēne — milzene Kastīres mežā

Ginta Kraukle
M. Rukosujeva foto

Redakcijā atskanēja telefona zvans. Rušonietis Tālvāldis Saulītis vēlējas pastāstīt par mežā atrastu neparasti lielu

sēni. «Novadnieks» nolēma atradumu apskatīt savām acīm.

Sēni turpat Kastīres mežā netālu no upītes uzgājusi Tālvālda mamma Bronislava Saulīte. Sēne, kuras nosaukumu tās atradēji nezināja, ir aptuveni pusotru

reizi lielāka nekā telefona aparāts, cilvēka galvas lielumā. To veido milzums mazu pelēcīgi brūnu sēnišu, kas izaugušas no viena kāta. Tālvāldis stāsta, ka mamma sēni atradusi zem lazdu krūmiem, mazu gabaliņu esot pagaršojuši — garša nedaudz atgādinot riekstus.

Sēnes apkārtmērs — 27 centimetri, arī augstumā vairāk kā 20 centimetri. Nesen televīzijā bijis sižets par līdzīgu sēni, tikai mazāku, tādēļ nolēmuši piezvanīt redakcijai. Saimnieki nedomā, ka tā varētu būt indīga, drīzāk gan aizsargājama. Tālvāldis stāsta, ka nācies redzēt šāda izmēra pūpēžus, bet sēni gan ne. Jautāju, ko Saulīšu ģimene ar neparasto meža velti iesāks. Nolikšot vēsā vietā, varbūt vēl kāds gribēs to apskatīt. Savukārt pati sēnes atradēja Bronislava kundze jau atkal bija devusies sēņot un «Novadniekam» viņu sastapt neizdevās.

Varbūt starp lasītājiem ir kāds, kurš mūspuses mežos atradis ko līdzīgu, vai zina, kā savādo sēni sauc.

«Tur, kur pie-
brūkst lauvās ādas,
var piesūt lapsādas
gabaliņu.»

Lisandrs

Īsziņas

■ Pēc reorganizācijas Līvānu novada kultūras centrā strādā direktore Valija Vaivode un direktores palīgs saimniecības jautājumos Andris Sopulis. Tu-
vākajā laikā darbu sāks arī speciālists kultūras jautājumos Anita Gavare, kura līdz šim strādāja Viesītes kultūras namā. A.Gavare bija viena no pretendētēm, kura piedalījās konkursā uz kultūras centra direktora vietu.

■ 13. un 14. jūlijā ES PHARE projekta «Valsts pārvaldes reforma Latvijā» ietvaros sadarbībā ar Līvānu un jaunveidojamo Preiļu novadu Līvānos notika pieredzes apmaiņas seminārs par administratīvi teritoriālo reformu, ko organizēja Pašvaldību lietu pārvalde. Semināra dalībnieki iepazinās ar Kandavas un Līvānu novada praktiskā darba pieredzi, apmeklēja Rušonas un Aizkalnes pagastu un tikās ar jaunveidojamā Preiļu novada pārstāvjiem.

■ 18. jūlijā Sarkanā krusta Līvānu pirmorganizācija sadarbībā ar Rēzeknes asins donoru centru rīko donoru dienu. No 9.00 līdz 11.30 Līvānu slimnīcas telpās tiek gaidīti asins donori. Sarkanā krusta pirmorganizācijas darbinieki šoreiz donoriem sarūpējuši arī siltas pusdienas, par ko jāpateicas sabiedriskajai organizācijai «Zēlsirdības centrs». Līdzī jāņem pase un ārsta izziņa par veselības stāvokli. Nākošā donoru diena Līvānos varētu notikt aptuveni pēc trim mēnešiem, informēja Sarkanā krusta Līvānu pirmorganizācijas vadītāja Marika Kirillova.

■ 22. jūlijā Līvānu kultūras centrā norisināsies ikgadējais Teātru festivāls, pastāstīja viena no tā organizētājiem un Līvānu teātra vadītāja Anna Pabērza. Uz pasākumu gaida ierodamies teātrus no Viesītes, Krustpils, Viļāniem, Barkavas, Bērzgales, Vārkavas, Galēniem un Kokneses. Līvānu teātrim šī ir jau piecdesmitā sezona, un jubilejas gadā teātris skaistājiem piedāvā pirmizrādi «Tikai rozes». Lugas autore ir ilggadēja teātra vadītāja, savulaik aktīva kultūras darbiniece Lauma Balode. Iecerēts, ka savas lugas pirmuzvedumu varētu noskatīties arī lugas autore.

■ 22. jūlijā pulksten 10.00 Līvānu ģimnāzijas sporta zālē notiks invalidu sporta svētki «Mēs esam līdzās», kurus organizē Līvānu fonds «Baltā māja», informēja fonda sabiedrisko attiecību menedžere Aina Pastare. Paredzēts, ka pasākumā piedalīsies septiņas komandas: atbalsta grupa «Līdzās» no Līvāniem, invalidu un viņu draugu apvienība «Apeiron» no Rīgas, dalībnieki no sporta kluba «Gaiziņš» (Madona), pārstāvji no invalidu apmācības un dienas centra «Ausma» (Jēkabpils), Latvijas Nedzirdīgo savienības Pļaviņu reģionālās biedrības pārstāvji, Latvijas sēdvolebola komanda no Jūrmalas, Rudzātu speciālās internātskolas audzēkņi. Programmā paredzētas dažādas sporta aktivitātes: galda spēles, stafetes, sēdvolebols. Būs arī diskusija par invalidu stāvokli mūsdienu sabiedrībā un invalidu sporta iespējām Latvijā. Noslēgumā sporta parādemonstrējumi (tekvon - do, kikkokss, aerobika), kā arī atpūtas vakars, kurā dažādus priekšnesumus, piemēram, ratiņdejas sniegs sporta spēļu dalībnieki. Pasākuma finansētājs Sorosa fonds - Latvija.

Ginta Kraukle

Zemnieka goda jūgā

Livija Rancāne
Mihaila Rukosujeva foto

«Salniņās» gatavo skābbarību

Ar Upmalas pagasta zemnieku Jāni Purviņu «Novadnieks» iepazīnās pirms pieciem gadiem. Šoreiz Melnzemē zemnieku saimniecības «Salniņas» īpašnieks par problēmām saka, ka tās ir tādas pašas kā toreiz. Bet laiks ievilcis savas zīmes saimnieku sejās, pašu čaklās rokas stipri izmainījušas saimniecības izskatu, un naskais apkārt tekātājs Paulis piecu bērnu pulciņā ir bērns, kuru toreiz māmiņa Lēna nēsāja zem sirds.

Uzcelta jauna kūts, šķūnis, garāža, pirtīņa, pirms trijiem gadiem Jānis uzbūvējis tvertni skābbarības gatavošanai, desmit slaucamo govju ganāmpulks pienīgas, labas izcelsmes, tiršķirmes Latvijas brūnes. Neesen nopirkts piena dzesētājs, mehāniskās slaukšanas aparāts. Paaugušies bērni. Ieva studē Latvijas Universitātē, Matīsam, kurš ar traktoru tēva uzraudzībā strādājis arī iepriekšējos gados, pirmo vasaru kabatā ir savas mehānizatora tiesības.

Ar žurnālistiem Jānis Purviņš tiekas pļavā svarīgā brīdī, kad tiek pļauts pirmais vāls skābbarības masai paredzētajā pļavā, un pildās pirmā traktora piekabe. Jānis vairāk padomdevēja un izrīkotāja lomā. Zāles pļāvēju — smalcinātāju un divus traktorus ar piekabēm vada citi trīs vīri — dēls Matīss un brālis Juris ar sievastēvu Jāni Vingri.

Jānis Purviņš apsaimnieko vairāk nekā 60 hektārus. 20 hektāros aug ziemāji, 15 — vasarāji, pārējā platība atstāta ganībām. Pārsvārā nodarbojas ar lopkopību, un izaudzētā labība tiek izlietota lopbarībai, bet pārpalikumu pārdodot. Nelaieme tā, ka zeme šeit nav meliorēta, un, ja gadosies slapjas vasaras, vasarāji izslīkstot. Ganāmpulkā slaucamās govys, jaunoļpi. Sarunas laikā zemnieks ar vienu aci seko traktoru smaržīgajai trasei un vienmērīgajai tehnikas skaņai, ar otru bažīgi vēro debesis, kas teju teju atkal sola lietus gāzmu. Turpat netālu divi hektāri ar pusizžuvušiem vāļiem, ko nekādi nevar dabūt ne līdz zārdiem, ne līdz šķūnim. Visas cerības — uz skābbarību. Esot ļoti izdevīgi, padoeties labi ieskābēt, un ziemā ienesta kūti smaržojot pēc svaigi ceptas maizes. Šo, mazvērtīgo gabalu pļaujām, lai masu ieliktu tvertnes apakšā un pa virsu, rāda zemnieks uz zirga kumelišu pārņemto pļavu. Vidū starp abām kārtām būs āboliņš un timotiņš. No trīs gadu pieredzes zināms, ka tad, kad govīm rudenī sākot izbarot skābbarību, strauji ceļoties izslaukumi.

Kas ir atkarīgs no pašu zemnieku strādātgrības, prasmes, centības, tālredzības, tas «Salniņās» notiek. Bet vēl ir ārējie apstākļi, vai, teiksim, tikpat neprognozējamas un neizbēgamas lietas kā lietavas, ko rada saskarsme ar dažādām organizācijām. Līdz Purviņu mājām ved kilometrus četrus garš ceļš. Apmēram divu kilometru garumā Jānis Purviņš ir pats to remontējis. Par saviem līdzekļiem gādāta tehnika, sarunāts karjers, smilts, tā atvesta, līdzināta. Bez saimnieka ziņas pa to iemanījušies braukt kādas firmas kokvedēji. Rezultāts ir bēdīgs. Ar smagajām kravām izsistas bedres. Kad zemnieks meklē taisnību pagastā, viņam atbild, ka tas ir viņa personīgais iebraucamais ceļš, pa kuru var neļaut pārvadāt kravas. Kad griežas firmā, viņi rāda karti, kurā ceļš parādīts kā servitūta ceļš un pretenzijas neuzklausa. Tomēr ceļa labošana vienmēr paliek tikai Purviņa ziņā, un firmas samaksātie 50 latī kā sāpju nauda neseždot radītos zaudējumus.

Tāpat arī ar elektrības līnijas ierīkoājumiem. Kad zemnieks iegādājies iekārtas govju slaukšanai un piena dzesēšanai, esošā līnija nevarēja nodrošināt nepieciešamo strāvas spriegumu.

— Elektriķi strādā kā komunismā, — zoboja zemnieks.

— Vienvakar man piezvana un saka, — rītā tehnika būs pie jums. Nekādu problēmu. Rītā ir klāt un liek kabeļus. Tas nekas, ka iepriekš nebija brīdināts un paziņots laiks un ka man tranšejas vieta nav nopļauta, ne siens no tās novākts, ka tur aug kvieši.

Raizes arī ar lopu pārraudzību. Kopš pašas saimniekošanas sākuma lopi bijusi pārraudzība. Tagad tā centralizēta, un visi paraugi nonāk Rīgā. Atbraucis pagasta pārraugis, teicis, ka no Rīgas saņemtajā ziņā rakstīts, ka saimniecība nav atdevusi pārraugus un līdz ar to pārraudzība pārtraukta. Nu, atvainojiet, saka Jānis. Pārraugis katru mēnesi ierodas, noņem analīzes, aizved. Kas Rīgā ir salaists dēļi? Bet sekas jāizjūt man, — jums subsidiijas nepienākas, jums pārtraukta pārraudzība. Man nav pārtraukta, viņiem pārtraukta. Zemnieciņ, ej un skaidrojies par savu taisnību. Par subsidiijām Jānis Purviņš saka:

— Izpildijām visas prasības, sastādījām biznesa plānu, paredzējām attīstību, to un šito, ko vien vajadzēja. Tagad subsidiju piešķiršana apaugusi ar visādiem papildus noteikumiem, bet mūsu plāns jau atdots prom un vairs neatbilst programmai. Viss ir jāpārstrādā!

Saviem bērniem gribu labāku nākotni

Tikko aplaižot skatu Purviņu mājas pagalmam, ir skaidrs, ko todien reizē ar neatliekamajiem zemnieces ikdienas darbiem darījusi saimniece. Bļodas un vanna kaudžā kaudžēm pilnas ar izmazgātu, vēl neizžautu veļu. Viņi kopā ir septiņi, par kuru drēbju tīrību jā rūpējas Lēnai. Tāpat kā par saimes, un dažreiz vēl arī talcinieku ēdināšanu. Par māju, par tās tīkamu izskatu. Par to, lai ģimene turētās sabiedrības pieņemto tradīciju līmenī, kas nozīmē gan ģimenes locekļu svinamdienas, gan bērnu laišana pie Komūnijas, gan iestiprināšana, gan izlaidumi, ligošana un kapusvētki, ekskursijas un sarīkojumi skolā. Īstais viņas darbs ir izkoptais šķirmes ganāmpulks, tā apkopšana, slaukšana, piena kvalitātes nodrošināšana. Par tik rūpīgi veiktu, bet tajā pašā laikā tik pārcilvēciski smagu darbu, kādu uzņēmusies «Salniņu» saimniece, Lēnai pieder visi tie vārdi, ar kādiem raksturo šāda kaluma cilvēkus. Siks-ta, izturīga, neatlaidīga. Govju trīsreizēja slaukšana ar rokām un nodrošināta piena kvalitāte, kas atbilst augstākajai šķirai. Dzesētava vēl tikai sāks darboties, bet līdz šim visu slaukumu Lēna dzesināja pagrabā, kur aukstumu nodrošināja katru dienu no jauna saldētavā sasaldētais ledus. Viss slaukums pa kāpnēm ik dienas lejup, viss slaukums pa kāpnēm atkal augšup. Tagad, kad būs palielināta elektrības jauda, darbosies slaukšanas iekārta, saldesšanas iekārta, Purviņu saimnieks domā, ka varētu ķerties pie govju ganāmpulka palielināšanas. Bet vai ir vērts, un vai tas kādam ir vajadzīgs, pēdējā laikā zemniekus sākušas mākt šaubas. Patiešām, vai mūsu valstij

● Pirmā šīs vasaras krava skābbarības tranšejā. Jānis Purviņš tranšeju būvējis pēc saviem ieskatiem, šaurāku, lai barību izņemot, nav tik daudz jāatsedz. Blietēšanu viņš parasti veic pats, noseģšanai sagādāta plēve un vairāki desmiti vecu auto un traktoru riepu. Šovasar tranšeja pagarināta vēl par vienu posmu. Man aug ganāmpulks, un tranšeju varu stiept kaut līdz mežmalai, saka saimnieks.

● Purviņu ģimene: tētis Jānis ar Ēriku klēpi, Lēna ar pastarīti Pauli, Marta un Ieva.

maz ir vajadzīgi cilvēki, kas godīgi, ar visiem saviem spēkiem kopj kādu Latvijas zemes gabalu, audzina piecus jaunus, darbīgus cilvēkus un rūpējas par kopīgo valsts labklājību? Es negaidu neko citu, saka Jānis Purviņš, kā tikai cilvēciņu atieksmi vismaz pret to, kur esmu ieguldījis darbu. Abiem Purviņiem sāpīgi ķērušies pie sirds pārgudro politiķu apsvērumi un spriedelējumi par pieciem procentiem zemnieku, kas spēšot noturēties, un tie tad arī palikšot laukos. Mēs cenšamies un ceram būt šo procentu skaitā, bet aizvien biežāk sāk mākt nelāgas aizdomas, ka nenoturēsimies, ar rūgtumu saka Lēna. Un vēl Lēna saka, ka pēdējā laikā aizvien biežāk rodoties vēlēšanās visu mest malā. Ko zemniekiem var atbildēt uz tik smagiem jautājumiem? Neko. Vai arī mainīt sarunas tematu un sākt sarunu par to, ka kļūst taču pamazām vieglāk, saimniecībā ienāk tehnika, raugi, vecākiem blakus ar stiprām rokām un gudri nostājas blakus lielākie bērni, vidējie sāk iejusties darītāju lomā. Nevienam saviem bērnam nenovēlu tik smagu dzīvi, saka māte, es negribu, lai viņi šeit paliktu. Lēnas mērķis esot bērnu izskolot, un viņa negaidot viņus zemnieka goda jūgā.

Ar «lūdzu» katru teikumu iesāk un ar «paldies» pabeidz mazā Marta. Viņai un Ērikam rit burvīgā vasara vecāku paspārnē.

Skolas laikā jādzīvo Vanagos pie vienas vai otras vecmāmmas, jo līdz mājām tālu. Purviņu daudz bērnu ģimenei tā interesanti iznācis, ka visi kopā tikai pa vasarām. Kad viņi pieņēma radikālu lēmumu un no Vanagiem pārcēlās uz Melnzemi, tad skolu Vanagos apmeklēja un tur dzīvoja Ieva un Matīss. Marta un Ēriks bija mājas bērni un dzīvoja ar vecākiem. Tagad abi lielie savās skolās, vidējie mācās Vanagos, bet pie māmiņas dzīvo mazais Paulis. Visi bērni redz vecāku smago zemnieka goda lomu un katrs to cenšas palīdzēt nest. Matīss mācās Bēbrenes teknikumā, apgūst māju amatnieka galdnieka amatu un droši vien nezina, ka māte saviem bērniem vēlētu vieglāku dzīves ceļu. Matīss «Novadniekam» atzina, ka pēc skolas beigšanas labprāt saimniekos tēva mājās, palīdzēs vecākiem tāpat kā tagad. Ieva pirmo gadu ir rīdziniece, mācās par skolotāju.

Visu saimniekošanas laiku Lēna raksta dienasgrāmatu. Katram gadam — viena atsevišķa grāmata. Viņa ir stāstījusi atsevišķus faktus, palastījusi priekšā. Bet ļoti gribas cerēt, ka kādreiz šī dienasgrāmata būs pilnībā pieejama lasītājiem. Kā visu Latgales zemnieku sviedri, sastieptās rokas un stīvās muguras, zemē iecartā labība, izaudzētie bērni, jaunās mājas. Viss kopā ar nosaukumu «Zemnieka goda jūgā» vai arī otrādi — «Zemnieka jūga gods».

Sakoptības skate Preiļos un rajonā noslēgusies

Lidija Kirillova
 Autore foto

Preiļiem iecerētā piedalīšanās novadu sakoptības skatē šogad izpalka, jo Ministru kabineta lēmums par novada izveidošanu pagaidām vēl tikai projekta līmenī. Tāpēc Aizkalnes un Preiļu pagasti, kā arī Preiļu pilsēta konkursā piedalījās atsevišķi.

13. jūlijā konkursa komisiju (tā bija vietējā nevis «importa», kā Līvānos) Preiļu pilsētas domē gaidīja ne tikai domes vadība un speciālisti, bet arī pārstiegums ar «buršanos». Tautiskos tēpos ģērbtas meitenes ciemiņiem dāvāja māla trauciņus ar spēju piepildīt visus sapņus, ko komisija iedomājusies šajā un nākamajās skatēs ieraudzīt piepildāmiem visā Preiļu rajonā.

Preiļu pilsētas domes priekšsēdētājs Ilmārs Meluškāns pastāstīja par pilsētas attīstības plāna izstrādes gaitu, kas līdz Preiļu novada oficiālai izveidošanai nav forsēta. Pilsētas attīstībā tiek akcentēts parks, otrs lielākais un krāšņākais Latvijā. Piesaistot investīcijas, veikta parka rekonstrukcijas dokumentācijas izstrāde. Jau šovasar tiks uzsākti darbi un nākamajā gadā līdz Trisvāigžņu spēlēm būs pabeigta salīgas labiekārtošana.

Iecerēts izremontēt lielo estrādi, izstrādāts projekts un uzsākti darbi stajļa rekonstrukcijā. Top vēl kāds cits projekts, ko iesniegs Kultūrkapitāla fondam, — parka otro vārtu atjaunošana. Bet pēc tam tiks remontēti un sakārtoti tiltiņi pāri kanālam.

Kopš pagājušā gada, kad notika apsekošana, sākta mērķtiecīga ielu sakārtošana. Izstrādāts rekonstrukcijas pirmās kārtas projekts, noslēgts līgums par projektu otrajai kārtai. Ielas nevis vienkārši salabos, bet rekonstruēs kopā ar komunikācijām, kas būvējot daudzviet nemaz nebija ierīkotas.

Iepļānoda novada vienotas informācijas sistēmas izveidošana, par ko projekta pieņemšana jau iesniegta Satiksmes ministrijā. Domes ēkā, kas būs arī topošā novada domes māja, tiks izveidota iedzīvotāju apkalpošanas zāle, lai apmeklētājiem nenāktos staigāt pa kabinetiem. Preiļi veiksmīgi iesaistījušies ūdensapgādes saimniecības sakārtošanas projektā «800+». Daņu speciālisti beiguši izpēti, tuvākajās dienās tiks iesniegti galaziņojumi. Pilsēta ir arī Dienvidlatgales atkritumu apsaimniekošanas projekta dalībiece programmas «500+» ietvaros.

Izpētītas Preiļu 2. vidusskolas siltināšanas iespējas, uzsākta Preiļu Valsts ģimnāzijas renovācija, no valsts investīciju līdzekļiem notiek pēdējie labiekārtošanas darbi pie Preiļu 1. pamatskolas.

Ar Valsts investīciju programmas palīdzību Preiļos sakārto siltumapgādes sistēmu, uzsākta darbu trešā kārta. Centrālajā katlu mājā uzstādīs katlu, kas darbosies ar koksnes atkritumiem. Tādā veidā tiks panākts cenu starpības samazinājums, kas radās, ievērojami pieaugot mazuta cenām.

I.Meluškāns konkursa komisiju iepazīstināja ar citiem projektiem. Jau šogad atklās šūšanas cehu, kas dos darba vietas divsimt cilvēkiem. Pilsētā ienāks privātais kapitāls — līdz gada beigām sāks darboties alternatīvais kabeļtelevīzijas tīkls, kas perspektīvā visiem preiļiešiem nodrošinās iespējas izmantot pieeļģumu internetam, bet domei — izveidot vieteļģu televīziju.

Attīstās vairāki sadarbības projekti ar pašvaldībām no Holandes un Baltkrievijas. Ar domes atbalstu strādā daudzās nevalstiskās or-

● **Persiešu paklājam līdzīgajā mīkstajā mauriņā Vladimira un Antoņinas Jevdokimovu mājas pagalmā tagad spēlējas viņu mazmeitiņa Arianda. Vēl pavisam nesen te bija gurķu un kāpostu dobess, kas deva atspaidu azaida galdam, toties nepriecēja ne skatus, ne sirdis.**

● **Aprīnojama ir Anastasijas Čingules uzņēmība un enerģija. Viņai pietiek laika gan māju un pagalmu sakopt, gan veiksmīgi vadīt veikalu «Rio», kurā labprāt iepērkas daudzi pilsētnieki un iebraukušie laucinieki.**

ganizācijas.

Uz konkursa komisijas locekļu jautājumiem atbildēja arī pašvaldības uzņēmuma «Saimnieks» direktors Antons Krišāns un pilsētas arhitekts Nauris Piljāns. Tika rādīts un stāstīts, tika aplūkoti ražošanas uzņēmumi un sabiedriskās ēkas, vērotas pilsētas no- males ieliņas un dekoratīvie puķu stādījumi. Komisijas vērtējumam prelieši šogad piedāvāja arī divas sakoptas mājas, kas iepriekš nevienā skatē nebija piedalījušās — Anastasijas Čingules māja Atpūtas ielā un Vladimira Jevdokimova māja Liepu ielā. Anastasijas kredo — būt pēc iespējas tuvāk un pēc iespējas vienoti ar dabu. Vladimirs pierāda, ka kārtīga saimnieka rokās neizskatīga ēka un aizaudzis pagalmss var pārvērsties līdz nepazīšanai, ka pat salātgāļva ir izskatīties ne sliktāk par viskrāšņāko rozi.

Preiļu pilsētas domes piedāvātais maršruts skates komisijai nesa ne vienu vien pārsteigumu — Bokas jaunkundzes piedāvātos fiziskos vingrinājumus, Kamenītes uzdevumus bērnu dārzā «Pasaciņa» un sporta deju kluba «Dvesma» dalībnieku priekšnesumus Jevdokimovu pagalmā labi koptajā zālājā. Bet vislielākais un patīkamākais pārsteigums, «Novadniekam» atzina konkursa komisijas priekšsēdētāja Irēna Šaitere, bijušās patīkamās pārmaiņas pilsētas kopējās vaibstos un centība, ar kādu skatei gatavojusies Preiļu komunālā saimniecība un vērtējumam piedāvāto māju saimnieki. Un tur jau nekādas burvestības nelīdz — labi rezultāti ir vien neatlaidīgam darbam.

***

15. jūlija vakarā Preiļu pagasta Liču kultūras namā pulcējās sakoptības skates dalībnieki no lauku pašvaldībām, Līvānu no-

● **Sakoptākās lauku sētas saimnieki Larija un Jāzepe Lazdāni no Rožkalnu pagasta kopā ar sakoptības konkursa komisijas priekšsēdētāju, Preiļu rajona padomes attīstības plānošanas nodaļas galveno speciālisti Irēnu Šaiteri svinīgā sarīkojuma laikā uz brīdi piemetušies Lazdāniem dāvātājā dārzā atpūtas krēslā. Diez vai ikdienā tāda pasēdēšana maz sanāk... M.Rukosuļeva foto.**

Īsziņas

■ **Šovasar Rožupē notiks jau piektais kazu muzikantu saiets, pastāstīja Rožupes kultūras nama vadītāja Aija Usāne. Jubilejas gadā tiks godināti apkārtnes alus puīši. Kā zināms svētki katru gadu notiek ar atšķirīgu tematisku ievirzi. Iepriekšējos gados tika sumināti gan muzikanti, gan saimnieces, gan vedēji.**

G.Kraukle

■ **Uzstādīts jauns rajona rekords stafetes 4x100 skrējienā. Valmieras sporta spēlēs komanda no Preiļiem: Zane un Daira Liniņas, Sabīne Šnepste, Elina Prikule stafetes skrējienā ieguvušas rezultātu 50,9 sekundes. Tas ir līdz šim labākais rezultāts šajā disciplīnā.**

L.Rancāne

Unibankas pulkstenis — Anitai Gavarei

Akciju sabiedrības «Latvijas Unibankas» lasītāju balvu jūlijā izlozēja Anita Gavare no Sutru pagasta. Viņa pēc balvas — prezentācijas priekšmeta ierādās kopā ar jaunāko meitu Sandru, kurā šogad beidza Sutru pamatskolas 5. klasi. Arī «Novadnieks» vēlējas palūkoties un parādīt jums, ko tad mūsu lasītājiem dāvina banka. No «Latvijas Unibankas» Preiļu filiāles Gavaru ģimene dāvāna saņēma jauku galda pulksteni, kas vienmēr atgādinās par šo mazo veiksmi un arī par vienu no spēcīgākajām Latvijas finanšu iestādēm — Unibanku. Anita sacīja, ka sudrabaini pelējais laikrādis viņai pašai ļoti patīk un piekrita, ka pulksteņu mājās nekad nav par daudz. No Unibankas abas mūsu lasītājas saņēma arī pa pildspalvai ar firmas nosaukumu.

Šoreiz brauciens uz Preiļiem Anitai bija iecerēts ne tikai, lai apmeklētu laikraksta redakciju un Unibankas Preiļu filiāli, bet arī zobārstu. Tomēr pirms došanās uz poliklīniku Anita mazliet pastāstīja arī par sevi un savu ģimeni. Gavaru ģimene — tas ir vīrs Juris, sieva Anita, trīs meitas — Evita, Marita un Sandra, kā arī Jura māte, kas dzīvo kopā ar jaunajiem. Vecākā meita zinības apgūst Preiļu Valsts ģimnāzijas 2. kursā, bet Marita nupat beigusi 7. klasi. Par bērnu izglītību jādodomā nemitīgi, mammai rūpe par nākošo skolas gadu aktuāla jau tagad. Vasarā ģimene ir kopā un saimniekošanas prieki un pienākumi ir sadalīti draudzīgi. Jautāju, kā tad ir būt trejmeiņu mammai — gan viegli, gan grūti. Laukos izdzīvot un vēl bērnu izskolot ir vairāk nekā sarežģīti. — Tomēr mēs iztiekam, — saka Anita. Arī «Novadnieks» tiek abonēts jau no neatminamiem laikiem. Gada abonentiem bijušās cerības izlozēt vērtīgas balvas, tāpēc nolēmuši laikrakstu pasūtīt visiem divpadsmit mēnešiem. Anitai veiksmē uz loterijām gan neesot diez cik liela, labāk veicoties vīram, viņam savulaik izdevies vinnēt krietnu laimestu, tomēr ceram, ka prieku spēss sagādāt arī Unibankas dāvāna — pulkstenis. Saka, pulksteņi nesot laimi. Lai tas skaita tikai laimīgas stundas!

Ginta Kraukle

